

de afgørende beslutninger for miljøets udvikling i Danmark i virksomheder, det ligger hos borgerne, det ligger i andre ministerier end Miljø- og Energiministeriet, og det ligger først og sidst i kommuner og amter.

Denne meget decentraliserede struktur tror jeg faktisk er en fordel for os, hvis vel at mærke målsætningerne er klare nok, og der synes jeg, at debatten i dag har afdækket for det første en meget bred vilje til at bakke op bag en aktiv dansk indsats på det globale plan. Der har også været markant tilslutning til, at Danmark, når det drejer sig om bistandsområdet, skal prioritere disse områder. Det synes jeg også der er grund til at erklære sig enig i. Man er også enig, når det drejer sig om de vigtigste indsatsområder. Energiområdet er – bare for at tage et eksempel – for os et utrolig vigtigt område, og dér har Danmark særlige forudsætninger.

Når vi ser på den hjemlige gennemførelse, så tror jeg personlig, at arbejdet med »Lokalagenda 21«-planer kan blive en styrkelse af det lokale kommunale planarbejde. Nu skal vi se, hvordan det kan gøres mere konkret i forbindelse med det lovforslag, regeringen nu har forpligtet sig til at komme med, men jeg tror, det bliver en berigelse af det lokale planarbejde.

Hvad angår de nationale »Agenda 21«-dage, så får vi netop et meget åbent forum, hvor alle, som har et budskab, og som har noget at meddele, kan deltage, hvad enten det er med erfaringer fra arbejdet i grønne organisationer, erhvervsliv, internationalt ulandsarbejde, eller det er med erfaringer fra det lokale »Agenda 21«-arbejde. Alle disse grupper får mulighed for at deltage i sådanne nationale »Agenda 21«-dage.

Derimod er jeg nødt til at sige, selv om jeg næsten altid er enig med hr. Estrup, at jeg synes ikke, ideen om at pakke »Agenda 21«-spørgsmålet væk i et nationalt bæredygtighedsråd er god. Jeg har været modstander af det fra første færd, og jeg bliver ved med at være modstander af det. Jeg er bange for, at der vil ske det, som man har set på andre områder, at hver gang vi får en meningsfyldt debat om »Agenda 21«-omlægning – som hr. Gade kaldte det største omstillingsprojekt, vi nogen sinde har været igennem – så vil man henvise til, at det har vi jo et organ der tager sig af.

Jeg ved godt, det ikke er det, hr. Estrup har ønsket med sit forslag. Han har den samme ambition som jeg, nemlig at få et så bredt funderet grundlag som muligt, men jeg tror, at

vi skal holde fast i, at det er dette Folketing, der først og sidst har et ansvar, når det drejer sig om den overordnede nationale strategi. Og jeg synes, der er virkelig gode takter i det forslag til vedtagelse, der her er lagt frem, og vi kan fra regeringens side give fuld tilslutning til de anbefalinger, der retter sig til os, hvad enten det drejer sig om den strategiske miljøplanlægning, lovgivning, eller det drejer sig om den folkelige, nationale opfølgning af »Agenda 21«-arbejdet, som har været beskrevet.

Min sidste bemærkning skal være til analysen af, hvad der skete i UNGASS. Jeg takker selvfølgelig for de mange rosende bemærkninger. Det var min opfattelse, at parlamentarikerne, der deltog, spillede en meget aktiv og konstruktiv rolle under konferencen. Og jeg vil sige, at jeg synes den fælles erklæring, der blev et helt utraditionelt resultat af den stærke parlamentarikerdelegation, vi havde derovre, nu har sat sig spor, idet det forslag til vedtagelse, vi drøfter her i dag, tydeligt er inspireret af parlamentarikerens arbejde.

Det vil jeg gerne kvittere for og sige tak for mange virkelig gode indlæg.

Jeg vil gerne til min ven – det er alle sammen mine venner, vi her taler om – hr. Bent Hindrup Andersen sige, at fordi noget ikke er omtalt direkte i forslaget til vedtagelse, er det jo ikke ensbetydende med, at det ikke også har en betydelig prioritet.

Jeg kan sige, at såvel spørgsmålet om økologi som spørgsmålet om handel optager regeringen, og vi har givet mangfoldige demonstrationer af, at det netop for os er to vigtige indsatsområder, og jeg vil gerne benytte lejligheden til endnu en gang at bekræfte, at sådan er det for vores vedkommende. Men vi har ønsket at koncentrere os om de konkrete nye meldinger, navnlig den nationale strategi, som Folketinget nu får mulighed for at tage stilling til ved vedtagelsen af dette forslag til vedtagelse, hvis det bliver vedtaget.

Ministeren for udviklingsbistand (Poul Nielson):

Jeg vil først til hr. Niels Jørgen Langkilde sige, at jeg sådan set har svært ved at være uenig i bemærkningerne om anvendelsen af det danske sprog i en publikation om UNGASS. Folkeliggørelsen af det, der skete på et sådant møde, taler selvfølgelig for, at det alt sammen præsenteres på dansk. Det er et rent ressourcspørgsmål, og det er jo lidt af en afgørelse at gå hen og